

Κάποιες ξεχασμένες ρίζες της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Καθώς το HOT DOC θέλει να βασίζεται σε ντοκουμέντα, σκέφτηκα να προσφέρω στους αναγνώστες την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε ένα κουίζ που βασίζεται σε καταγεγραμμένες φράσεις και κείμενα, και να σε προσκαλέσω αγαπητέ αναγνώστη να μαντέψεις ποιος ξεστόμισε ή έγραψε αυτές τις φράσεις. Ξεκινώ χωρίς δικά μου λόγια:

«Η νέα Ευρώπη της αλληλεγγύης και συνεργασίας των λαών της, μια Ευρώπη χωρίς ανεργία, χωρίς οικονομικές και χρηματοοικονομικές κρίσεις, μια Ευρώπη καλοσχεδιασμένη με ολοκληρωμένα εμπορικά δίκτυα και με πρόσβαση στις τελευταίες τεχνολογίες, θα βρει την στέρεα βάση για κοινή ευημερία που χρειάζεται μόνον όταν καταργηθούν τα εθνικά σύνορα που χωρίζουν τις χώρες της.» [1]

«Πρέπει να επιδείξουμε την βούληση να υποτάξουμε τα συμφέροντά μας σε αυτά της Ευρωπαϊκής Κοινότητας» [2]

«Προτείνεται η δημιουργία μιας μεγάλης οικονομικής ζώνης εντός της οποίας η οικονομία θα αναπτύσσεται με ελάχιστη επιρροή από το κράτος. Μιας οικονομικής κοινότητας σε πανευρωπαϊκή κλίμακα. Με κοινό νόμισμα, ή τουλάχιστον σταθερές ισοτιμίες, κατάργηση δασμών και συνόρων, συλλογικές εμπορικές συνθήκες με άλλες ηπείρους και κράτη, μια κεντρική Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα». [3]

«Έχουμε ανάγκη μια διαδικασία που αφ' ενός σέβεται τα αδιαπραγμάτευτα και βασικά δικαιώματα του κάθε έθνους και αφ' ετέρου τα καθιστά συμβατά και τα υποτάσσει στην Ευρωπαϊκή πολιτική... στην Ευρωπαϊκή Ένωση η οποία δεν μπορεί να γίνεται θύμα των μεταβολών της εσωτερικής πολιτικής που χαρακτηρίζει τα δημαγωγικά καθεστώτα των μελών της.» [4]

«Η Ευρώπη έχει γίνει πολύ μικρή για να αναλώνεται σε ενδο-ευρωπαϊκές κόντρες λόγω του ανταγωνισμού εθνικών συμφερόντων. Μια κατακερματισμένη Ευρώπη είναι πολύ αδύναμη για να διαφυλάξει την υπόστασή της και παράλληλα να μπορεί να είναι ισχυρή σε παγκόσμιο επίπεδο.» [5]

«Πρέπει να δημιουργήσουμε μια Ευρώπη που δεν σπαταλά την ενέργειά της σε ενδο-ευρωπαϊκές συγκρούσεις αλλά που αποτελεί μια συγκροτημένη ενότητα. Με αυτό τον τρόπο η Ευρώπη θα γίνει πλουσιότερη, ισχυρότερη, πιο πολυτισμένη και έτσι θα επανακτήσει την θέση που κάποτε είχε στον κόσμο.» [6]

«Οι λαοί της Ευρώπης αποτελούν μια οικογένεια σε αυτόν τον κόσμο... Δεν είναι πολύ έξυπνο εκ μέρους μας να πιστεύουμε ότι στο συνωστισμένο ευρωπαϊκό μας σπίτι μια κοινότητα Ευρωπαϊκών λαών μπορεί να διατηρεί διαφορετικά νομικά συστήματα και διαφορετικά δίκαια για πολύ καιρό ακόμα.» [7]

«Σε πενήντα χρόνια οι Ευρωπαίοι δεν θα σκέφτονται πλέον στην βάση επί μέρους χωρών.» [8]

«Οι λαοί της Ευρώπης κατανοούν όλο και περισσότερο ότι τα μεγάλα θέματα που μας χωρίζουν, αν τα συγκρίνουμε με εκείνα που θα προκύψουν και θα λυθούν μεταξύ ηπείρων, δεν είναι παρά ασήμαντες ενδο-οικογενειακές διαφωνίες.» [9]

Ωραία. Τώρα που διαβάσατε τις φράσεις αυτές, ώρα να το πάρει το ποτάμι. Ιδού αναγνώστη ποιοι πρόφεραν αυτές τις φράσεις:

[1] Arthus Seyss-Inquart, Υπουργός Ασφάλειας και Εσωτερικών της Αυστριακής Ναζιστικής κυβέρνησης, 1938, και αργότερα διοικητής της Κατεχόμενης Ολλανδίας.

[2] Walther Funk, Υπουργός Οικονομικών της Ναζιστικής Γερμανικής κυβέρνησης, 1942.

[3] Μνημόνιο της Γερμανικής Καγκελαρίας (Reich Chancellery), 9 Ιουλίου 1940, υπογεγραμμένο από τον Hermann Göring.

[4] Alberto de Stefani, Υπουργός Οικονομικών του Μουσολίνι, 1941

[5] Cicile von Renthe-Fink, Ναζί αξιωματούχος, 1943.

[6] Vidkun Quisling, Δοσίλογος «Πρωθυπουργός» της Κατεχόμενης Νορβηγίας, 1942

[7] Adolph Hitler, Ομιλία στην Βουλή, 1936.

[8] Joseph Goebbels, 1940

[9] Joseph Goebbels, 1942

Και δεν ήταν μόνο οι ηγέτες του Άξονα που μιλούσαν ανοικτά για οικονομική ενοποίηση της Ευρώπης. Το 1942 το Πανεπιστήμιο του Βερολίνου, σε συνεργασία με την Ένωση Επιχειρηματιών και Βιομηχάνων του Βερολίνου, διοργάνωσε μεγάλο επιστημονικό συνέδριο με την συμμετοχή πολλών οικονομολόγων και θέμα: «Ευρωπαϊκή Οικονομική Ένωση» (Euroräische Wirtschaftsgemeinschaft). Στο πλαίσιο του συνεδρίου εντάχθηκαν ενότητες με θέματα όπως «Η πορεία προς την Ευρωπαϊκή Οικονομική Ολοκλήρωση», «Ευρωπαϊκή Αγροτική Πολιτική», «Η Απασχόληση στην Ευρώπη», «Ευρωπαϊκή Βιομηχανική Πολιτική», «Ευρώπη: Γεωγραφική κατηγορία ή πολιτικό και οικονομικό δεδομένο;» Πέραν των πανεπιστημιακών που συμμετείχαν, μίλησε και ο Υπουργός Οικονομικών της Ναζιστικής κυβέρνησης, κ. Walther Funk, ο οποίος υπερθεμάτισε για τους στόχους του συνεδρίου λέγοντας χαρακτηριστικά ότι: «η δημιουργία του κοινού οικονομικού χώρου αποτελεί νόμο της ανάπτυξης», κλείνοντας με την φράση «Παρόλα τα εμπόδια, η Ευρωπαϊκή Οικονομική Ενοποίηση θα έρθει. Θα έρθει επειδή έχει έρθει η ώρα της!»

Ο λόγος που αυτά τα κείμενα έχουν σημασία δεν είναι, σε καμία περίπτωση, να πούμε ότι η Γερμανία του σήμερα θυμίζει την Γερμανία του Χίτλερ ή ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ναζιστικό κατασκεύασμα. Κάτι τέτοιο δεν ισχύει. Όχι, ο λόγος είναι άλλος: Πρώτον, τα κείμενα αυτά έχουν από μόνα τους ιστορικό

ενδιαφέρον, καθώς δείχνουν ότι η ιδέα μιας Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης δεν προέκυψε αποκλειστικά μετά από τον πόλεμο ως αντίδοτο στα Ναζιστικά σχέδια για την Ευρώπη. Δεύτερον, καταδεικνύουν ότι πολλά σκοτεινά συμφέροντα και μισανθρωπικές στοχεύσεις μπορούν να κρυφτούν κάλλιστα πίσω από τον ιδεολογικό μανδύα μιας από-πάνω-προς-τα-κάτω Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης.

Τις παραπάνω γραμμές τις γράφω ως ευρωπαϊστής που ενώ θέλει να δει την Ευρώπη να λειτουργεί ως το κοινό σπίτι των λαών της Ευρώπης, χωρίς σύνορα και εθνικισμούς, παράλληλα φοβάται ότι η ήπειρός μας, έχοντας ξεχάσει τα μαθήματα της Ιστορίας, πορεύεται προς έναν νέο αυταρχισμό που θερμαίνει εκ νέου το αυγό του φιδιού και δικαιολογεί την ουσιαστική κατάργηση της δημοκρατίας με επιχειρήματα τα οποία πρώτα ξεστομίστηκαν από δηλητηριώδη χείλη.